

Breed getackeld

Hans Vandeweghe
Sportjournalist
@hansvdw

De valkenier

Sheik Tamim bin Hamad al-Thani overhandigt een beker aan de spelers van de Qatarese club Al-Duhail, enkele jaren geleden in Doha. © AP

De emir van Qatar (voluit Zijne Hoogheid Emir Sjeik Tamim bin Hamad al-Thani) heeft recentelijk van zich laten horen. Hij is verontwaardigd, randje boos zelfs.

Zijn speech voor de ministerraad van Qatar ging als volgt: “Sinds wij de eer kregen om de World Cup te organiseren is Qatar voorwerp geweest van een ongezien negatieve campagne. Aanvankelijk hebben we alle kritiek ter harte genomen. Al snel werd het duidelijk dat de campagne een graad van wreedheid bereikte, waarbij je je moet afvragen wat de motieven hierachter zijn.”

Ik ben Al-Thani weleens tegen het lijf gelopen met rond mijn nek een van die speciale OFH-accreditaties, waarbij OFH stond voor Olympic Family Hospitality. Daar waren er maar een stuk of dertig van, uitgeschreven door de persdienst van het Internationaal Olympisch Comité; ze dienden voor een vlotte toegang tot het IOC-hotel. Dat leidde steeds tot verwarring op de competitieplaatsen, zelfs bij de Chinezen in Peking in 2008. Wat mij dan weer in staat stelde om in de Olympic Family-lounge te gaan verpozen met mijn goede kennis wijlen Hein Verbruggen.

Verbruggen was IOC-lid, en ook nog eens de olympische burgemeester van Peking 2008, en Al-Thani was op zijn 32ste de jongste van alle IOC-leden geworden. Verbruggen stelde mij bij het BMX aan Al-Thani voor. Erg geïnteresseerd in sport leek de toen nog gewone (nou ja) sjeik niet. Op zijn olympisch cv bij beoefende sporten: voetbal, tennis, zwemmen en valkenieren, het stond er echt.

Hij gaf niet de indruk dat hij een machtig man was, maar ik kende mijn olympische pappenheimers: hij was wel degelijk machtig. We schudden handen en ik zei “*it's an honour, your highness*”. Vervolgens wilde ik bij zo'n groen theetje wel van Hein weten hoe zo'n Qatarese in godsnaam IOC-lid was kunnen worden. Bovendien nog wel als voorzitter van een olympisch comité van een land dat ocharme in meer dan honderd jaar Olympische Spelen twee bronsjes had gewonnen, met een getransformeerde Somaliër en Bulgaar. Later zou hoogspringer Mutaz Tossa Barshim drie medailles winnen, met dan weer van Soedanese afkomst. Qatar was nooit een sportland en is dat nog steeds niet.

Hein zat een beetje gewrongen. “Ja nou ja Hans, je weet toch dat Jacques de Arabieren nodig had om

die gekke Koreaan Kim af te houden in Azië. Anders was het echt niet gelukt. Voor wat, hoort wat.” Jacques, ook al wijlen Jacques Rogge, werd in 2001 voorzitter van het IOC, inderdaad met de steun van een deel van Azië. Hoewel Rogge had gezworen om vooral sportkennis binnen te halen, was het eerste lid dat hij een jaar later liet coöpteren de valkenier Al-Thani. In 2013 volgde de sjeik, die in 2010 de World Cup-bid succesvol afrondde, zijn vader als emir op.

Wat zijn tirade betreft, de emir heeft een beetje gelijk. De World Cup in Qatar wordt geframed als het meest schandalige sportkampioenschap ooit, georganiseerd op de meest onaantrekkelijke plek, in een daartoe compleet ongeschikt land. Die campagne wordt gestuurd van de Angelsaksische (lees: Britse) pers. En wij kopiëren, vaak zonder nuance.

Ja, het land heeft veel migranten en had met kafa-

la een systeem van lijfeigen-schap. Na de toewijzing van het WK heeft het onder druk van mensenrechtenorganisaties kafa-la afgeschaft en is er een minimumsalaris ingevoerd waarvoor Nepalezen, Indiërs, Pakistani, Bengali, Sri Lankanen en andere onderbedeelde Aziaten op hun blote knieën naar Qatar willen komen.

Die 6.500 doden onder die 2,65 miljoen migranten (op een totaal van 3 miljoen inwoners) uit het *The Guardian*-artikel, dat te pas en te onpas wordt geciteerd, zijn niet verzonnen. Weer enige nuance wel: dat zijn mensen die zijn doodgegaan in die bevolkingsgroep en niet altijd omdat ze hard moesten werken (maar minder hard dan in hun thuisland). In datzelfde artikel stond dat 37 doden kunnen worden gelinkt aan de stadionbouw.

Dat zijn er 37 te veel. Nooit meer Qatar, helemaal mee eens, maar stop met die voetballers een geweten te willen schoppen en hen zoals de Australiërs in onnozele filmpjes te laten opdraven. De kritiek moet zich toespitsen op de wereldvoetbalbond FIFA die een compleet irrelevant sport/voetballand, via corrupte verkiezingen, het op één na grootste sportevent van de wereld in de schoot heeft geworpen. Vorige week bestond Gianni Infantino, de voorzitter van de FIFA, het om op te roepen voetjes. De bal niet te misbruiken voor politieke spellen. De griepjas woont al meer dan een jaar in Doha. Om het helemaal ingewikkeld te maken: Infantino treft geen schuld, want hij was nog niet bij de FIFA toen die voor Qatar koos.

Stop met die voetballers een geweten te willen schoppen. De kritiek moet zich toespitsen op de FIFA